

DOORLOPEND LEERTRAJECT

Variatie is essentieel voor Ilonca van de Ven (52). De Leeuwardense is docent en coach op een MBO-opleiding, zangeres én karpervisser. In die laatste tak van sport staan afwisseling en uitdaging bij haar ook centraal. We tekenden Ilonca's verhaal op tijdens een tropische karpersessie in de Friese hoofdstad.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: REIN RIJKE

Het is half juli rond zeven uur 's ochtends al behoorlijk warm als we Ilonca in Camminghaburen aan het water spotten. "Toen ik hier omstreeks half vijf vanochtend aankwam was het nog best prettig, maar sindsdien is de temperatuur aardig opgelopen. Het moet dus binnen een paar uur gepiept zijn, anders smelten we daarna bij wijze van spreken", lacht ze. "Ook de vis wordt in dit relatief ondiepe water (gemiddeld 1 tot 1,25 meter) passief als het heel warm wordt. Dan liggen ze in het wier te chillen en happen ze alleen nog naar zuurstof." Het zou moeten kunnen om in een korte sessie vis op de kant te krijgen, want de voorgaande dagen heeft ze 's avonds een paar stekken aangevoerd. "Dit stadswater vertakt zich met diverse uitlopers door de wijk, dus het kan geen kwaad om vooraf een stek op te bouwen waar vis op afkomt."

HOBBY'S COMBINEREN

Hoewel de voorgaande uren geen vis opleverden – ook geen bijvangst van zeelt of grote brasem – heeft Ilonca zich nog geen moment verveeld. "Met zonsopkomst zit ik graag aan de waterkant. Dat is een van de mooiste momenten van de dag. Dan pak ik mijn camera en statief erbij en leef ik me uit in een andere hobby van me: fotografie." Uiteraard houdt ze ook het water in de >>

gaten om te speuren naar signalen die de aanwezigheid van karper verraden. En checkt ze met enige regelmaat haar rigs. “Kijken of de presentatie van mijn *single hookbait* nog in orde is, want je wilt dat de boel er wel netjes bij ligt als de vis je stek heeft gevonden.” Dat alles moet kloppen om karper te kunnen vangen is voor haar een van de uitdagingen in deze visserij. “Het is niet de gemakkelijkste vis om te vangen, maar dat maakt de voldoening des te groter als het lukt.”

IN HET MOMENT ZIJN

Van enige druk om vis te vangen is echter geen sprake. “Welnee joh, ben je mal?! Waarom zou je jezelf die dwang opleggen? In het dagelijks leven heb je al zoveel verplichtingen. Het vissen is voor mij juist een manier om dat achter me te laten en me even helemaal af te sluiten van de wereld. Je bent helemaal in het moment en alle ruis valt weg – net zoals met zingen en muziek, mijn andere passie. Die twee hobby’s zijn voor mij een soort meditatiemoment in een druk bestaan.” Het vissen vanuit je passie maakt ook het ge-

‘MIJN MOEDER WILDE ME VROEGER ALTIJD IN HET ROZE STEKEN, DAAR HEB IK NU NOG EEN TRAUMA VAN’

wicht van de vis wat minder gewichtig. “De karpers die ik vang weeg ik zelden. Alleen van de echt grote vissen ben ik benieuwd naar het gewicht. Het zogenaamde *targetvissen* zegt me dan ook niets. Een klein visje is wat mij betreft net zo mooi als een grote karper.”

ELKE DAG BIJLEREN

Haar relaas stukt plotseling als er op de stek een karper de waterspiegel doorbreekt. “Springende karper is actieve karper, dus er gaan nog wat boilies die kant op.” Met de werppijp voert ze heel compact een stuk of tien ‘bollen’ op de plek waar de vis boven kwam. “Als ze nu gaan duiken, dan vinden ze die wel. Net als het haakaas.” Hoewel Ilonca geroutineerd overkomt, nuanceert ze dat beeld direct. “Ik vis pas vijf jaar op karper

Stads- en parkwateren zijn wat Ilonca betreft bijzonder geschikt voor korte solo-sessies

en heb nog lang niet alles gezien. Elke dag leer ik nog bij, dus ik zie mezelf niet als een doorgewinterde karpervisser.” Dat bijleren doet ze zowel in de praktijk aan de waterkant als online. “Er is tegenwoordig zoveel informatie voorhanden. Zo kijk ik op YouTube graag naar karpervideo’s en zoek ik op internet naar tips en trucs. Niet om die klakkeloos te kopiëren, maar ter inspiratie. Het is juist leuk om zelf dingen uit te vinden en op eigen kracht vis vangen geeft veel meer voldoening.”

TECHNIEK EN BELEID

Die voldoening komt even later als de beetmelder van de linkerhengel uit het niets begint te piepen. Binnen no time heeft Ilonca de hengel te pakken en gaat de 10-voeter mooi krom. “Als je 1,63 meter ‘lang’ bent is dat een prima lengte”, zegt ze terwijl de vis met beleid wordt gedrield. “Wis je trouwens dat ik vrijwel mijn hele uitrusting op Marktplaats heb aangeschaft? Het is geen super-de-luxe *high end* materiaal, maar ik vang hier ook prima mijn vissen mee. Als je een vis met de juiste techniek bespeelt, dan kan je ook een karper van 16 kilo de baas. Bovendien geniet je door met extra aandacht te werk te gaan in plaats van te ‘sleuren’ ook meer van de dril.” Haar no-nonsense aanpak werpt dit keer zijn vruchten af in de vorm van een fraaie spiegelkarper. “De uitzetters van het spiegelkarperproject groeien aardig door”, zegt Ilonca terwijl ze met de vis voor de fotograaf poseert. “Leuke vissen om te vangen, hoor.”

VROUWELIJKE TOUCH

Bij het poseren en terugzetten van de karper steekt haar paarse nagellak extra scherp af tegen de donkergekleurde vis. “Behalve sportvisser ben ik natuurlijk ook nog

vrouw”, verklaart ze de feminiene *touch*. Roze hengels is wat Ilonca betreft echter een brug te ver. “Mijn moeder wilde me vroeger altijd in het roze steken, daar heb ik nu nog een trauma van”, zegt ze met een knipoog. Als vrouw voelt ze zich naar eigen zeggen als een vis in het water in de sportvisserij. “Je wordt als vissende dame vrij gemakkelijk geaccepteerd, zo is mijn ervaring. Daarbij ben ik jarenlang chef-kok geweest; dat is van oudsher ook een typische mannenwereld. Die kant zat er al op jonge leeftijd in: als kind speelde ik met technisch lego in plaats van met poppen.” Ondertussen heeft ze de onderlijn opnieuw beaasd en gaat die snel weer te water. “Kijken wat deze ochtend mogelijk nog meer voor ons in petto heeft.”

AFWISSELING EN UITDAGING

Met een kort tekstberichtje wordt haar partner Gerrit snel op de hoogte gebracht van de vangst. “Die is natuurlijk ook nieuwsgierig naar hoe het ons vergaat.” Samen vissen ze vooral op groter, open water zoals de Friese vaarten, kanalen en meren. Als ze in haar eentje op pad gaat – ‘Ik mag ook graag op mezelf zijn’ – kiest ze vaker voor kleiner water zoals putjes en park- en

Het haakaas wordt gedipt voordat de onderlijnen te water gaan.

KORTE SESSIES

Wanneer Ilonca minder tijd heeft om te vissen, kiest ze in de zomermaanden voor korte sessies om er toch even op uit te kunnen. “Dan ga ik ’s ochtends vroeg of pas ’s avonds naar de waterkant. In het eerste geval zet ik om 04.00 uur de wekker en ruim ik rond 10.00 uur de boel weer op. Ben ik overdag druk, dan ga ik na het avondeten nog even op pad.” De vroege sessies vist ze vaak statisch, de avondsessies pakt ze meestal de penhengel erbij. In beide gevallen kiest ze ervoor om haar stekken aan te voeren, zodat er met een beetje geluk al vis ligt als ze aankomt. Daarbij vist ze steevast met boilies, ook onder de pen. “Op die manier probeer ik de witvis wat meer uit te sluiten. Doorgaans kies ik voor een witte pop-up of wafter, in combinatie met op zo’n tien centimeter daarvan een extra hageltje op de lijn. Zo creëer je een soort *chod rig* effect waarbij het aas boven de bodem uitsteekt. Dat valt meer op en blijft vrij van wier, vuil of modder op de bodem.”

Karpervissen met een vrouwelijke touch.

stadswater. “Die afwisseling vind ik leuk. Elk water is anders qua omstandigheden, beleving en visbezetting. Daar word ik door geprikkeld. Elke keer moet je weer uit zien te vogelen wat op dat moment de sleutel tot succes is. Als het stroef loopt heb je helemaal stof tot nadenken. Dan probeer ik het geluk af te dwingen door creatief te zijn en te variëren – bijvoorbeeld voor wat betreft mijn aas, onderlijnen en stekkeuze. Je kunt wel gaan zitten kniezen dat je niets vangt, maar ik vind het juist uitdagend en leerzaam om de zaak in mijn voordeel om te draaien.”

ONVERWACHTE AFSLUITER

“Het wordt nu eigenlijk te warm om door te gaan – niet alleen voor mij, maar ook voor de vis”, zegt Ilonca als het kwik iets na 11.00 uur ’s ochtends gestaag oploopt

richting de tropische waarde van dertig graden. Ze heeft de zin amper uitgesproken of een van de beetmelders schreeuwt het plotsklaps uit. Snel pakt ze de hengel op, die vervolgens direct flink doorbuigt. De dril verloopt nu echter duidelijk anders dan bij de eerste vis. “Het is dit keer allemaal wat wilder en explosiever. Dit zou best wel eens een graskarper kunnen zijn. Daar zwemmen er hier ook aardig wat van rond.” Enkele minuten later volgt de bevestiging plus nog een laatste vlucht poging als de vis het net ziet, maar ook deze uitval weet Ilonca vakkundig te pareren. “Dit is een onverwachte, maar zeker niet minder welkome afsluiter”, lacht ze terwijl de fotograaf snel een paar plaatjes schiet voordat de vis weer teruggaat.

 @ilonca_carpoholic

RENTREE

Ilonca’s hengelsportcarrière startte op 8-jarige leeftijd met de bamboehengel. “We gingen op maandag – mijn ouders hadden een eigen horecazaak – vaak weg met de kajuitboot en visten dan met het hele gezin. Ook ging ik regelmatig na schooltijd in mijn eentje op pad.” Toen ze op haar twintigste zelf in de horeca terechtkwam en na verloop van tijd chef-kok werd en later een eigen hotel-restaurant runde, verdween de hengelsport naar de achtergrond. Zo’n vijf jaar geleden werd het sportvissersvuur weer aangewakkerd. “Samen met mijn partner Gerrit ging ik langs bij vrienden die op een vakantiepark zaten en de karperehengels bij zich hadden. Toen Peter wat te drinken ging halen zei die tegen Gerrit dat hij de hengel maar moest pakken als de beetmelder afging. Dat gebeurde ook nog en sindsdien is hij helemaal verkocht. Vanaf dat moment vissen we samen op karper en ga ik er ook weer regelmatig in mijn eentje op uit.”